

Баба зима.

Ехъ, че е безочлива баба зима! Не се срами нито отъ хора, нито отъ нищо. Есенното слънце още доста силно огръва земята, а тя, безъ да се страхува отъ топлината му, дохожда на планините върхове. И да видите въ каква прѣмѣна ходи! Отдалечъ се бѣлѣе. Гостува тя на планините и напомня на хората, че и тѣхъ ще посети.

Малко - по - малко баба зима слиза къмъ низките мѣста. Подниква тукъ, подниква тамъ, па вижда, че малцина отъ хората се приготвили да я посрѣднатъ както трѣбва. Повечето отъ тѣхъ не